

# EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Idé intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.  
Idé intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre . . . . .	4 frt.
Félévre . . . . .	2 „
Negyedévre . . . . .	1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadhatnak el.

## Előfizetési felhívás

az

## „EPERJESI LAPOK”

című

társadalmi s gazdasági hetilap III. negyedére.

### Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . . .	4 frt
Félévre . . . . .	2 „
Negyedévre . . . . .	1 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postatalvánnyal eszközölhetők.

## Sárosmegyei jótékony nőegylet.

A sárosmegyei jótékony nőegylet f. hó 26-án tartotta meg a városháza tanácstermében közgyűlést, melyben Berzeviczy-Szinyey Amália urnó közlekedéssel az egylet elnökévé választott meg. Ez alkalommal Kubinyi-Csipka Sofia a következő beszéddel nyitotta meg a gyűlést:

Tisztelt nőegyleti közgyűlés! Több év mult el, mióta hasonló minőségben nem találkoztunk, s mégis évről évre önkénynt halasztottuk a közgyűlés megtartását, azon édes reményben, hogy annak igen tisztelt elnöke személyes jelenlétével fog megörvendeztetni, s működésünk körébe új életet, lendületet hozni, de fájdalom azon lelkes nő, ki egykoron majdnem önmaga volt megalkotója ezen derék egyletnek, a családját egymásután ért súlyos csapások benyomása alatt elhagyta azon szép állást, a melyet elfoglalni a leghivatottabb volt.

Ezen körülmény rovja reám azon megtisztelő kötelességet, hogy a meg nem jelent elnöknő helyetteseképen egyrészt számot adjak a mult évek alatti sáfárkodásunkról, másrészt gyenge erőmtől telhető segédkezéssel járuljak az újalakulás előmenyéinek megtételéhez.

Mielőtt azonban egy futó pillantást vetnék a multa, jelen helyzetemben első és mulasztathatlan kötelességemnek tartom, a körünkben végkép elbucszott elnöknő Szinyey Jekelfalussy Valeria urnó ó méltóságának eltávózása feletti őszinte sajnálatunknak kifejezést adni, őtet a felől új tartózkodási helyén jegyzőkönyvi kivonattal értesítenni indítványoznám.

Ha visszagondolok egyletünk multjára, mely kedves hazánk legküzdemeletesebb napjaiban alakult s később a legjobb erőktől elhagyatva, erkölcsi valamint anyagi részvét hiányában csak tengésre volt kárhozható, s mégis oly meglepő eredményt mutathat fel, nem tudom, valjon örömet fejezzem-e ki a siker felett? vagy halát, mondjak mindazoknak, kik ezen emberbaráti cél elérésénél közvetlen működésük, feláldozó buzgóságuk és adományozásaik által a legnagyobb elismerésre érdemestek.

De hiszen a női kebel nem érdem, nem jutalom, nem előismerésre számítva kell hogy működjen, sőt inkább hogy alkotásainak szent célú művei csöndesen, gyöngéd kezekkel ápolja; s ezen önzéstelen fogalom, melytől lelkesülve a tisztelt választmány különösen fardhatlan egyszerűségével közreműködni szives volt, csak láttatlanul engedni hordani babérjait, a mely babér nem egyéb mint azon megnyugtató öntudat, melyet legdrágább kincsünk gyanánt őrizünk kebelünkben s mely meghozza a tiszta örömet azon bizonyossággal, hogy a magunkra vállalt kötelességeknek a körülmények és lehetőségekhez képest megfelelni törekedtünk, s e pontnál és ez alkalommal kívánom szivemből, hogy utódainknak ilyenem örömeik a mieinknél zavartalanabbak legyenek!

Az ut meg van törve, göröngyei nagyrészt eltávolítva, az intézet jövője megállapítva, mert a

mint a titkár ur ügyleti jelentéséből meg fognak győződni, már egy tekintélyes tőkével rendelkezünk és bírnak egy saját, bár nem palotaszzerű, de épen azért céljainak tökéletesen megfelelő árvaházat, a melynek növénydekei nemcsak a vidék és országban, de annak határain kívül is tanúságot tesznek üdvös voltáról.

Közülünk tán egynemely már ki is fáradt az egyengetés munkájában, s annak helyét szükség, hogy más pótolja, s miután szeretett hazánk ezen újászületési korszaka sok új életteljesebb erőket támasztott, óhajtom, hogy tömörüljenek azok, kik a kedvező idők beálltával erősödtek s a közügyek iránt több érdekeltséget nyertek, az általunk boros időkben megkezdett s erőfeszítéssel ápolat münnek, nagyobb mérvben és sikerdusabb folytatására. Tetőzzék be a kisdied épületet, melynek alapjai immár le vannak téve s jusson nekik osztalékul a jók jutalma a „méltánylás!”

A főérdem legyen önké tisztelt titkár, pénztárnok és orvos urak, kik a gyenge női erőket férfias és böles közreműködésükkel istápolni, önzetlen emberbaráti és hazafiai földadatuknak ismerték.

Ti pedig a választmány tagjai, szeretett barátainom, vegyétek most, midőn a viselt hivatalaink feletti rendelkezési jogot nevetekben is a tisztelt közgyűlés kezeibe letenni szerencsém van, bucsuképen azon vallomástélt, hogy a szenvedő emberiség érdekében tett áldásdus működésük közben, csekély személyem iránt tanúsított szivességtek, ragaszkodástok és barátságok szivemben örök emlékül maradand.

Végre fölkérem a tisztelt közgyűlést, miszerint a további működésnek folytatására egy alkalmi elnököt helyettesíteni sziveskedjék.

A gyűlés további folyamáról, melynek fénypontját a titkári jelentés képezte s a mely az egylet megalakulása idejétől a mai napig igen érdekes historicus képét adja az egylet fejlődése és működésének, legközelebbi számunkban bővebb, az egész megyét és városait érdeklő közleményekkel szolgálunk.

## Az eperjesi kir. kath. főgymn. rom. kath. vallású szegény növendékeit segélyző egylet évi közgyűlése.

F. hó 20-án tartotta a nevezett egyesület évi közgyűlését. El nem mulasztatjuk, hogy annak főbb mozzanatairól ne értesítsük a nagy közönséget a végből, hogy tájékozást nyerjen az iránt, mikép sáfárkodik az egyesület ama vagyonnal melyet szegény tanulók élelmézése céljából nagylelkűleg adományozott.

A közgyűlést, melyre az idén kevés számmal jelentek meg a tagok, Károlyi László elnök ó excellentiája szokott tapintatossággal vezette. Az ékes megnyitó beszéd után az igazgató választmány titkára olvasta fel évi jelentését, melyből megértettük, hogy az elmúlt év alatt két gyász eset — t. i. Kertész József, egyesületi buzgó ügyész és Hattala Parthen kir. főgymn. tanár és alapító tag halála — érte az egyesületet, kiknek elhunytá fölött mely részvétét fejezte ki a közgyűlés.

Az elmúlt tanév folyama alatt 29 növendék részesült ingyen, vagy olcsó élelmi ellátásban. Az alapító és rendes tagok száma ez évben is gyarapodott. A költségek fődözésére f. é. januárhóban is eléggé jövedelmező hangverseny rendeztetett.

Majd a mult évi közgyűlés alkalmával kiküldött számvizsgáló bizottság jelentése került felolvasásra, melyből örömmel vettük tudomásul, hogy az egyesület elkölthetlen vagyona megközelíti a 7000 frtot, mely az eperjesi pénzüzeteknél van hogy az egyesület pénzügeit oly kezek gondozzák, melyek teljes elismerést érdemelnek, miért is Klór Gyula pénztárnoknak önzetlen, buzgó fáradozásaiért hálás köszönet szavaztatott — és méltán. De másrészt szomoruan kell constatalni, hogy a közgyűlés a jövő tanévre nem bocsáthat többé oly összeget az igazgató-választmány rendelkezésére, mint az előző években, minthogy a rendes tagok

nagy része sok évről hátralékban van, mely körülmény nagyon leverőleg és zsbasztólag hat az egyesületi működésre. Eddigél 1000 frtnál többet lehetett évenkénti segélyzésre fordítani, míg a jövőre csak 388 frtot lehetett előirányozni, mely összeg szintén csak speratív, ha ugyanis befolyanak a hátralékok. Csodálkozunk kell, hogy az egyesületnek oly rendes tagjai mulasztották és mulasztják el résztartozásukat (mely 400 frtnál többre rug) lefizetni, kik ezt saját nevek aláírásával önként fogadták s kikre egyáltalán nem alkalmazható a „non possumus“ elve. — Lanyhaságnak feledékenységnek, vagy épen közönynek tudjuk be e mulasztást? Erre cadentiát egyhamar nem találhatnánk. Mert, jegyezzük meg, dijaik lefizetésére többször fel valának szólítva. — Különb e tekintetben azt határozta a közgyűlés, hogy szólítassanak fel a hátralékosok dijaiknak f. é. augusztus 15-ig való lefizetésére; a kik ezt elmulasztanák megtenni, azokra nézve az alapszabályok ide vágó pontja értelmében törvényes uton való eljárás fog foganatba vétetni.

Ezek után — letelvén a három évi cyclus a közgyűlés tisztviselőinek s a választmány tagjainak működésére nézve — ezek hivatalaikat köszönettel a közgyűlés rendelkezésére bocsátják, mire új választás következett, melynek eredményeként megemlítjük, hogy elnökül egyhangulag ismételtén Károlyi László ó excellentiája, alelnökké Berzeviczy Tivadar kir. tanfelügyelő ó nagysága, ügyésznek Mandics Ede, eperjesi köz- és váltóügyvéd, jegyzőül pedig Léway István, kir. főgymn. r. tanár s egyesületi tag választott meg. Az igazgató-választmány maradt a régi azon módosítással, hogy a városunkból elköltözött Campione Károly helyére Krivácsy Károly törvényszéki főjegyző lón beválasztva.

Ezekben véltük a közgyűlés főbb mozzanatait nyilvánosságra juttatni, melyek mig egyrészt arról tanuskodnak, hogy a kezeléssel megbízott választmány buzgón iparkodik megfelelni a hozzá kötött várakozásnak, addig másrészt működése nagyon meg van nehezítve a tagok lanyhasága és közönye miatt, holott tudjuk mindannyian, hogy a jótékonyaság a legfőbb erények egyike, melynek gyakorlása diszt kölcsönöz a teremtés koronájának, mert mig egyrészt embertársaink nyomorán enyhíteni legszebb hivatásunk, ugy másrészt a hazai jólétre célzó szellemi tökéletességünkhöz képest gyarapítani elvitázhatatlan kötelességünk. — Hiszszük, sőt meg vagyunk győződve, hogy a jövő uj három évi cyclusra kibocsátandó aláírási iven csak számos taggal fognak visszaérkezni, hanem az aláírók egyuttal lelkiismeretes pontossággal fogják teljesíteni önként vállalt kötelességeket.

Egy jelenvolt.

## Fragopoliana.

Les arts ne sont pas seulement le luxe des sociétés; ils en sont une pièce nécessaire et l'indispensable condition d'une haute culture. Constant Martha.

Nem tudunk e széles Magyarországon köznevelődési egyesületet, mely oly rövid idő alatt mint a mióta az eperjesi „Széchenyi-kör“ fenáll, hasonló eredményt képes volna felmutatni.

Az eredmény alatt itt nem a körünk által rendezett vagy közvetített előadások s felolvasások mennyiségét értjük, mely e lapok olvasói előtt már szám szerint van kimutatva, sem azok tudományos s aesthetikai belbecsét, ennek álláspontunkból méltánylását s arra az alkalom s hely megválasztását magunknak még fentartjuk, s ezuttal melleleg mintegy érintéskép csak annyit említünk fel, hogy a kör jelesebb tehetségeket hozott felszínre, mint kis világunk keretében eddig létezni hittünk; hogy mindjárt az értekezések elseje „A nők társadalmi állása és hivatása“ felett, Nuber Sándortól, valóban egy akadémiái székfoglaló értekezésnek is beillenek s valamint az álláspont, melyről a tudós értekező tárgyat taglalja s minden részleteiben megvilágítja, ugy a remekírói praecisió művészi csin, szép nyelve zet, adatbőség s az egész berendezés melynélfogva az érvek mintegy gyú-

pontban hatnak meggyőzőleg a hallgatóra, mind oly szépségek, hogy ezekkel e mű kétségkívül kiváló helyet érdemel az e nemű értekezések közt — s értekező egyszersmind mondhatni hadászati tapintattal választotta a tárgyat, először is ott fogván társadalmunk védbástyái erősítéséhez, hol azok jelenleg leggyengébbeknek lenni mutatkoznak — s hogy általában az előadások s a kör egész működése jelentékeny haladást s helyes utatérést mutat egyetünk hivatásának célja felé; mondok nem ezeket a közvetlenül elveszett eredményeket értjük, de értjük azon hatást, melyet működése társadalmi mozgalmainkra, komolyabb foglalkozásunk s multságunk nemei megválasztására már eddig is gyakorolt, — értjük az érdeklődést, mely bennünk az irodalom és művészet iránt ismét fölébresztett, mely, hogy egy időben egészen ki nem aludt koránt sem ifjainknak, kiknek az utolsó generációból a legnagyobb része költőiség hiányában szenved, de csakis egyes kiváló műveltségű szellemes s művészi ihlettel megoldott nők mint: Szinyei Jekelfalusi Valeria, Semsey Koch Kornélia, Szabó Szulyovszky Emilia, Semsey Piller Emma, részint az egyáltalános, részint az önleges művészetben s még egy némely családi s társadalmi körünkben ezelőtt és most szépségteljes közreműködőknek köszönhetjük, kik az anyagelviségre, pessimismusra s e csodaszép mindenségben is kedélyürességszulte unalomban tengődő polgártársainkkal időnként művészi előadásaik benyomása által gyanították, hogy e világon is van még egy más világ, bár nem mindenki számára; értjük a hatást, melyet az egyesület tényleges és sikeres működése még azokra is tett, kik mindenben azért szoktak kételkedni, mert állítani általában semmit sem képesek, lelki gyengeségükönél fogva pedig hinni, a mihez az erőnek bizonyos neme szükséges, csak azt hajlandók a mit gondolkodási fáradság nélkül hagyománykép örökölték, s mint a százéves kalendárium jóslatait hinni megszokták, vagy a mi már lapidáris valóságban, mint az épülő színház, melynek létesíthetése elébe gördült témédek akadályokat elhárítani derek polgármestertünknek végre még is sikerült, — ütközik tompa érzékeinkbe.

Nevezetes, bár nem közvetlen eredménynek vehető továbbá az is, hogy a materialismus hősei s hirdetői, a burkus hajlamuak s muszka érzelmek, a tisztá, keresztzetlen minőségben még fenmaradt svaregelberek, — mely faj egyébiránt mint a vadkecskefaj már kihalt stádiumban van, már épen nem beszélnek oly fennhangon kicsinylőleg a magyar irodalom, tudomány, művészet vagy politika jelentőségéről, mint ennekelőtte. Hogy a tónyelveni poverdalgatás és élcelgeté a mi több törzsökös magyar történelmi nevű családnál itt annyira otthonossá vált, hogy tagjai egynemelyike már nem is tudott jóízűt mondani, — az azt subjective értve — csak tótul, jóízűt nevetni, ha nem tótul, sőt még a káromkodás is tótul járta, pedig annak magyar kifejezésekbeni hatásosabb volta világszerte el van ismerve s végre reményleni lehet, hogy ez a régi szokás, mint sok más lassacskán szinte ki fog menni a divatból. Hogy sokan, a kik azt eddig nem tudták, már sejteni kezdik, hogy az ügyesség még nem művészet, az utánzás még nem teremtés, hogy az, ki művészetét végcéljául saját magát tekinti, egy bizonyos fokon felül sosem fog emelkedhetni.

Mind ezen örvendeteten tapasztaltak mellett a fokozatos előhaladás ki s beható fejlődés biztosítása s a kezelés egyszerűsítése céljából még

is kívánatosnak tartanám a Széchenyi-kör ügyrendén némileg változtatást tenni, s e végből hatáskörét némileg részint kiterjeszteni, részint szűkebbre szorítani.

Mindenekelőtt mellőzhetlennek, mert hiánypótlónak látszik előttem egy elméleti szakosztály rendszerezése, melynek főfeladata legyen egy esztetikai tanszék nyitni, hogy közönségünk rendszeres szépsézeteti oktatásban részesülhessen; — mert bár az esztetikában a társadalom törvényeinek szelleme rejlik e tudományban a tájékozatlanság itt kevés kivétellel oly általános, hogy gyakran vita tárgyát nem is képezhetők kérdések felett is véleménykülönbségek merülnek fel s a haladást semmi nem akadályozhatja inkább, mint a választandó irány, s módszer iránti kételyek.

Ezen szakosztályba osztatnák be a zene-szakosztály képzőművészeti része, és az egész idegen nyelvi és irodalmi szakosztály.

Alakítsassék továbbá még egy ötödik szakosztály az Eperjes vidéki közérdekek képviselésére. Ez is szükségét pótolná, s megfelel a kör elnevezésének s némileg további indokolásul szolgálna.

Az ügykezelési szervezet eszerénti módosítása alkalmával kívánatos volna végre tekintettel lenni arra is, hogy az egyes szakosztályok nagyobb autonómiát nyerjenek, különösen a legszabadabb és legeszményibb művészet, a zenének, mely mellék- vagy alárendeltségi állásban magát jól érezni nem tudja, szakosztálya belügyeire nézve az igazgató választmánytól, melz szótöbbséggel határoz, majdnem független helyzetbe szervezendő lenne.

Pater Janus.

## Különfélék.

**Meghívás.** A helybeli kir. kath. főgymnasium évi zárünnepélyét ma délután 4 órakor tartja a ferenci atyák zárdájában levő téli tornateremben. Az ünnepély programja: 1. Isten óvjad hazánkat. Férfi négyes. Énekli az ifjuság dalkara. — 2. Mutatványrészlet Rátvay Géza VIII. oszt. tanulóknak. „A regényköltészet fejlődése irodalmunkban.” Felolvassa Kalocsay Béla VII. oszt. tanuló. — 3. Az igazgató előterjesztése az intézet ezen évi állásáról, melyet a jutalmak nyilvános kiosztása zár be. — 4. Bucsubeszéd. Tartja Rátvay VIII. oszt. tanuló. — 5. Igazgatói zárszó. — 6. Induló. Énekli az ifjuság dalkara.

Ezen iskolai ünnepélyre a t. c. szüléket és az iskola barátait tisztelettel meghívja Eperjesen 1879. évi jun. 28-án az igazgatóság.

**Az eperjesi collégium jogakadémiájában** a jövő 287<sup>9/10</sup>-ik iskolai év elejétől fogva a szabályszerű előadások mind a négy folyamán meg fognak kezdeni. — A szabályszerű beiratások 1879. évi szeptember 1-étől 8-áig tartanak. O. Végh Dániel, gyűlési jegyző.

**A Lefkovic Ignác és Julia-féle** leánynevelő-intézetben az ezévi zárvizsgák f. hó 30-án d. e. 10 órakor veszik kezdetüket s folytatólag ugyanaz nap d. u. 2 órától kezdve tartatván meg, azokhoz a tan- és nevelésügy barátjai ezennel tisztelettel meghívottnak.

**I-ső kimutatása a céméhei fűrdővendégeknek** 1879-ben: Libay Miklós, Eperjes 4 személylyel, Paulus Thekla, Eperjes 2 sz., Bertányi Jeanetta, Eperjes 3 sz., Lencz Anna, Budapest 3 sz., Tomka Paulus Zsófia Eperjes 4 sz., Saárossy Kapeller Ferenc, Kassa 3 sz., Maléter Gyuláné, Eperjes 3 sz., Perl Simon, Kassa, 1 sz., Mandits Kéler

Anna, Eperjes, 3 sz., Reach Simon, Eperjes 3 sz., Kádas Miklos, Eperjes 3 sz., Kardos Tivadar, Ep. 3 sz., Szinyey Bertalan, Sznye 3 sz., Tóth Ilona, Abauj Gadna 2 sz., Mosanszky Paula, Eperjes 4 sz., Hail Gizella, Alsó-Kubin 3 sz., Korcsok István, Kassa 2 sz., Pucsalko Otilia, Eperjes 1 sz. Kelt Céméthén Junius 28-án 1879. A céméhei fűrdőfelügyelőség.

**A szegedi és szegedvidéki árvizkárosultak javára** Bártfa szab. kir. város képviselőtestülete 50 frnyi segélyző összeget szavazott meg, mely összeget a megyei alispáni hivatal tegnap, azaz f. é. júniushó 27-én 5919 sz. a. a belügyministeriumhoz felterjesztett.

**Nagy Jakab, hires tilinkóművésznök** ma szombaton, vagyis júniushó 28-án, továbbá holnap, s holnapután a Floegel-féle mulatókertben tilinkó-és koncertina-hangversenyeket rendez.

A műsorozat igen érdekesen van összeállítva s nyolc válogatott számot foglal magában.

Nagy Jakabot, ki Európa legnevezetesebb városaiban köztetszés között mutatta be művészetét, hirtől kiki ismeri, miért is hangversenyeit a Széchenyi-kör zenészeti szakválasztmányja közönségünknek a legmelegebben ajánlja.

**Iskolai vizsgák.** Ép midőn ezen lapok szét-hordatnak, folyamatban van az evang. felsőbb leányiskolák vizsgája. Az elemi iskoláké mult csütörtökön lön megtartva.

**Régi pénzek** találtattak a folyó héten Magyarországon az urasági telepen egy alapás alkalmával, egy korhadtt fató alatt cserép bögében, vagy 1000 3 és 6 garasos ezüst pénzdarab (Bátory) Zsigmond lengyel király idejéből, többnyire 1624-ből. — Ezen a felvidéken nem ritkán előfordul — bár tudunkra ezen mennyiségben még sehol sem talált — pénz arra mutat, hogy a Magyar-és Lengyelország közti kereskedés igen élénk lehetett, — ha el is nézünk attól, hogy Magyarország akkor Bátor-jószág volt — minek Eperjes városa terjedelmes és mély pincéi szomorú tanubizonyosságai, mint a melyek akkorában telve borral, most üresen állanak, mely csapás leginkább a lengyel birodalom felosztásának egyenes következménye.

**Ezüstpróba.** Egy boltban itt helyben egy paraszt asszony 5 forintos bankóval fizetvén, többi-közt kikapott egy ezüst forintost. Mielőtt ezt zsebre tette volna, keményen a földhöz vágta. Nem tudtuk okát kitalálni, de a paraszt asszony jónak találta ezt tenni, mert van — azt mondja — üveg ezüst-pézt is — s utólagosan ma olvassuk, hogy Székesfehérvárott több csaló az ilyenekkel rászédett nehány földmivest a vásáron.

**Száz nap éhen.** A „Szegei Napló“-ban a következőket olvassuk: A gyártelepnek egyik istállójába beszorult az árviz által egy hizott disznó. Most, hogy a viz huzódik lefelé, az istálló hozzáférhetővé vált. Midőn benyitnak, ott találják a disznót, csontra bõrre lesóványodva, de még életben. A rendkívül szivós állat száz napig élt az istállóban, hol szemét és hulladékon kívül, csak a saját zsirján táplálkozhatott. — Az állat már ismét eszik és életben marad.

**Az eperjesi ev. ker. tanítóképző** kebelében fennálló „Pálffy-kör“ f. hó 22-én rendezte ezévi zárünnepélyét, melynek érdekes s változatos műsorozata igen szépen sikerült.

**Beiktatás.** F. hó 54-én lön s Soóvárt fõt. Sikorszky András szentszéki ülnök s ottani plébános ünnepélyesen beiktatva.

**A föld és népei** cím alatt dr. Toldy Lászlónak egy felette érdekes földleirási és népismertető munkája jelenik meg fűzetekben Mehner V. buda-

## TÁRCA.

### UTÓHANGOK.

#### A harmadik négyes.

Vállszalagok pirosanak,  
Futkosnak a rendezők,  
Rajzanak a gavallérok,  
Mosolygonak deli nők.

És a zene oly kihívó,  
Oly szeszélyes — oly bohó —  
S az a sok szép karcsu termet  
Mind oly elvmegingató!...

Rajta urak! sorba párok! —  
Hangzik a vezér szava —  
— Szabad kérem, bájos nagysád?  
Kezdődik a francia! —

Egy igenlő fejbillentés,  
Aztán sorba áll a pár —  
Míg a szomszédos teremben  
Vigan csörren a pohár.

— Igyunk egyet, aztán táncra,  
Rajta urak, éljen ő! —  
Ily lány nincs több a világon,  
Szép és szende — a mi fő. —

S a szerelmes iszik egyet  
S nagysietve még egyet, —  
De a táncteremben látja,  
Hogy — már későn érkezett...

Hja — a zene oly kihívó —  
Oly szeszélyes — oly bohó —  
S az a sok bók és keringés  
Mind oly — elvmegingató...

Urak! hölgyek! — ez a jelszó —  
Helyet cserél mindenik! —  
Lejtve teszik s mosolyogva,  
Hisz a csere jól esik...

A sok szép szem ugy sugárzik  
S mindez ah oly bájoló!  
Nevetgélés mindenfelé...  
Szóval nagy az animó. —

S mire véget ér a négyes,  
Futkosnak a rendezők,  
Rajzanak a gavallérok —  
Mosolyognak deli nők....

És a szomszédos teremben  
Ismét csörren a pohár:  
Ily lány nincs több a világon —  
S hogy ily — hamis, hej be kár!

#### II.

#### Pepi öcsénk.

Pepi öcsénk ni hogy járja  
Ma a csárdást meg a polkát,  
Öreg, ifju csak bámulja  
Jókedvének széles voltát.

Forog jobbra, forog balra,  
Kurjant hetykén és kevélyen,

Biztatva a táncosnóját,  
Hogy azért mitől se féljen.

S nézik táncát fiatalok,  
Meg a nénik fejszóválvá; —  
Csoda történt! nézzétek már,  
Pepi öcsénk hogy csinálja.

Alkalmasint örül neki,  
Hogy ily fényes a majális, —  
S mondják mások: biz e jókedv  
Nagyon gyanus és fatális. —

S Pepi öcsénk tovább járja,  
Töri magát, — kiált, — tombol, —  
Hej pedig beh szomorú az,  
A mire ő ekköz gondol...

A teremnek tulsó végén  
Álmának ideálja, —  
Egy picinke szép kis leány —  
Szintugy jókedvűn csinálja...

Forog jobbra, forog balra,  
Kecscsel — hetykén és kevélyen,  
Mutatva, hogy pici szive  
Tul van már minden veszélyen...

Pepi öcsénk nézi s járja  
Ugy a csárdást, mint a polkát, —  
Könnyezik... de palástolja  
Szive bubánatos voltát. —

Ahmed.

pontban hatnak meggyőzőleg a hallgatóra, mind oly szépségek, hogy ezekkel e mű kétségkívül kiváló helyet érdemel az e nemű értekezések közt — s értekező egyszersmind mondhatni hadászati tapintattal választotta a tárgyat, először is ott fogván társadalmunk védbástyái erősítéséhez. hol azok jelenleg leggyengébbeknek lenni mutatkoznak — s hogy általában az előadások s a kör egész működése jelentékeny haladást s helyes utatérést mutat egyetünk hivatásának célja felé; mondok nem ezeket a közvetlenül elveszett eredményeket értjük, de értjük azon hatást, melyet működése társadalmi mozgalmainkra, komolyabb foglalkozásunk s multságunk nemei megválasztására már eddig is gyakorolt, — értjük az érdeklődést, mely bennünk az irodalom és művészet iránt ismét fölébresztetett, mely, hogy egy időben egészen ki nem aludt koránt sem ifjainknak, kiknek az utolsó generációból a legnagyobb része költőiség hiányában szenved, de csakis egyes kiváló műveltségű szellemes s művészi ihlettel megoldott nők mint: Szinyei Jekelfalusi Valeria, Semsey Koch Kornélia, Szabó Szulyovszky Emilia, Semsey Piller Emma, részint az egyáltalános, részint az önleges művészetben s még egy némely családi s társadalmi körünkben ezelőtt és most szépsézetileg közreműködőknek köszönhetjük, kik az anyagelviségre, pessimizmusra s e csodaszép mindenségben is kedélyürességszulte unalomban tengődő polgártársainkkal időnként művészi előadásaik benyomása által gyanították, hogy e világon is van még egy más világ, bár nem mindenki számára; értjük a hatást, melyet az egyesület tényleges és sikeres működése még azokra is tett, kik mindenben azért szoktak kételkedni, mert állítani általában semmit sem képesek, lelki gyengeségöknél fogva pedig hinni, a mihez az erőnek bizonyos neme szükséges, csak azt hajlandók a mit gondolkozási fáradság nélkül hagyományképp örökölték, s mint a százéves kalendárium jóslatait hinni megszokták, vagy a mi már lapidáris valóságban, mint az épülő színház, melynek létesíthetése elébe gördült témérdek akadályokat elhárítani derék polgármestertünknek végre még is sikerült, — ütközik tompa érzékeinkbe.

Nevezetes, bár nem közvetlen eredménynek vehető továbbá az is, hogy a materialismus hősei s hirdetői, a burkos hajlamuk s muszka érzelmek, a tiszta, keresztesetlen minőségben még fenmaradt svaregelberek, — mely faj egyébiránt mint a vadkecskefaj már kihaló stádiumban van, már épen nem beszélnek oly fennhangon kicsinylőleg a magyar irodalom, tudomány, művészet vagy politika jelentőségéről, mint ennekelőtte. Hogy a tónyelveni poverdalgatás és élcelgetés a mi több törzsökös magyar történelmi nevű családnál itt annyira otthonossá vált, hogy tagjai egynemelyike már nem is tudott jóízűt mondani, — az azt subjective érte — csak tótul, jóízűt nevetni, ha nem tótul, sőt még a káromkodás is tótul járta, pedig annak magyar kifejezésekbeni hatásosabb volta világszerte el van ismerve s végre reményleni lehet, hogy ez a régi szokás, mint sok más lassacskán szinte ki fog menni a divatból. Hogy sokan, a kik azt eddig nem tudták, már sejteni kezdik, hogy az ügyesség még nem művészet, az utánzás még nem teremtés, hogy az, ki művészetét végcéljául saját magát tekintti, egy bizonyos fokon felül sosem fog emelkedhetni.

Mind ezen örvendeteten tapasztaltak mellett a fokozatos előhaladás ki s beható fejlődés biztosítása s a kezelés egyszerűsítése céljából még

is kívánatosnak tartanám a Széchenyi-kör ügyrendben némi változtatást tenni, s e végből hatáskörét némileg részint kiterjeszteni, részint szűkebbre szorítani.

Mindenekelőtt mellőzhetlennek, mert hiánypótlónak látszik előttem egy elméleti szakosztály rendszeresítése, melynek főfeladata legyen egy esztetikai tanszék nyitni, hogy közönségünk rendszeres szépészeti oktatásban részesülhessen; — mert bár az esztetikában a társadalom törvényeinek szelleme rejlik e tudományban a tájékozatlanság itt kevés kivétellel oly általános, hogy gyakran vita tárgyát nem is képezhető kérdések felett is véleménykülönbségek merülnek fel s a haladást semmi sem akadályozhatja inkább, mint a választandó irány, s módszer iránti kételyek.

Ezen szakosztályba oszthatnák be a zene-szakosztály képzőművészeti része, és az egész idegen nyelvi és irodalmi szakosztály.

Alakíttassék továbbá még egy ötödik szakosztály az Eperjes vidéki közérdekek képviselésére. Ez is szükségét pótolná, s megfelel a kör elnevezésének s némileg további indokolásul szolgálna.

Az ügykezelési szervezet eszerénti módosítása alkalmával kívánatos volna végre tekintettel lenni arra is, hogy az egyes szakosztályok nagyobb autonómiát nyerjenek, különösen a legszabadabb és legeszményibb művészet, a zenének, mely mellék- vagy alárendeltségi állásban magát jól érezni nem tudja, szakosztályba belügyeire nézve az igazgató választmánytól, melz szótöbbséggel határoz, majdnem független helyzetbe szervezendő lenne.

Pater Janus.

## Különfélék.

**Meghívás.** A helybeli kir. kath. főgymnasium évi zárünnepélyét ma délután 4 órakor tartja a ferenci atyák zárdájában levő téli tornateremben. Az ünnepély programja: 1. Isten óvjad hazánkat. Férfi négyes. Énekli az ifjuság dalkara. — 2. Mutatványrészlet Rátvay Géza VIII. oszt. tanulónak „A regényköltészet fejlődése irodalmunkban.” Felolvassa Kalocsay Béla VII. oszt. tanuló. — 3. Az igazgató előterjesztése az intézet ezen évi állásáról, melyet a jutalmak nyilvános kiosztása zár be. — 4. Bucsubeszéd. Tartja Rátvay VIII. oszt. tanuló. — 5. Igazgatói zárszó. — 6. Induló. Énekli az ifjuság dalkara.

Ezen iskolai ünnepélyre a t. c. szüléket és az iskola barátait tisztelettel meghívja Eperjesen 1879. évi jun. 28-án az igazgatóság.

**Az eperjesi collégium jogakadémiájában** a jövő 287<sup>9/10</sup>-ik iskolai év elejétől fogva a szabályszerű előadások mind a négy folyamban megfognak kezdeni. — A szabályszerű beiratások 1879. évi szeptember 1-étől 8-áig tartanak. O. Végh Dániel, gyűlési jegyző.

**A Lefkovic Ignác és Julia-féle** leánynevelő-intézetben az ezévi zárvizsgák f. hó 30-án d. e. 10 órakor veszik kezdetüket s folytatólag ugyanaz nap d. u. 2 órától kezdve tartatván meg, azokhoz a tan- és nevelésügy barátjai ezennel tisztelettel meghívataknak.

**I-ső kimutatása a céméhei fűrdővendégeknek** 1879-ben: Libay Miklós, Eperjes 4 személylyel, Paulus Thekla, Eperjes 2 sz., Bertányi Jeanetta, Eperjes 3 sz., Lencz Anna, Budapest 3 sz., Tomka Paulus Zsófia Eperjes 4 sz., Saároossy Kapeller Ferenc, Kassa 3 sz., Maléter Gyuláné, Eperjes 3 sz., Perl Simon, Kassa, 1 sz., Mandits Kéler

Anna, Eperjes, 3 sz., Reach Simon, Eperjes 3 sz., Kádas Miklos, Eperjes 3 sz., Kardos Tivadar, Ep. 3 sz., Szinyey Bertalan, Sznye 3 sz., Tóth Ilona, Abauj Gadna 2 sz., Mosanszky Paula, Eperjes 4 sz., Hail Gizella, Alsó-Kubin 3 sz., Korcssek István, Kassa 2 sz., Pucsalko Otilia, Eperjes 1 sz. Kelt Céméthén Junius 28-án 1879. A céméhei fűrdőfelügyelőség.

**A szegedi és szegedvidéki árvizkárosultak javára** Bártfa szab. kir. város képviselőtestülete 50 frtnyi segélyző összeget szavazott meg, mely összeget a megyei alispáni hivatal tegnap, azaz f. é. juniushó 27-én 5919 sz. a. a belügyministeriumhoz felterjesztett.

**Nagy Jakab, híres tilinkóművésznök** ma szombaton, vagyis juniushó 28-án, továbbá holnap, s holnapután a Floegel-féle mulatókertben tilinkó-és koncertina-hangversenyeket rendez.

A műsorozat igen érdekesen van összeállítva s nyolc válogatott számot foglal magában.

Nagy Jakabot, ki Európa legnevezetesebb városaiban köztetszés között mutatta be művészetét, hírből kiki ismeri, miért is hangversenyeket a Széchenyi-kör zenészeti szakválasztmányja közönségünknek a legmelegebben ajánlja.

**Iskolai vizsgák.** Ép midőn ezen lapok szét-hordatnak, folyamatban van az evang. felsőbb leányiskolák vizsgája. Az elemi iskoláké mult csütörtökön lön megtartva.

**Régi pénzek** találtattak a folyó héten Mogyoróskán az urasági telepen egy alapás alkalmával, egy korhadat fató alatt cserep bögében, vagy 1000 3 és 6 garasos ezüst pénzdarab (Bátory) Zsigmond lengyel király idejéből, többnyire 1624-ből. — Ezen a felvidéken nem ritkán előfordul — bár tudunkra ezen mennyiségben még sehol sem talált — pénz arra mutat, hogy a Magyar-és Lengyelország közti kereskedés igen élénk lehetett, — ha el is nézünk attól, hogy Mogyoróska akkor Bátorj-jószág volt — minek Eperjes városa terjedelmes és mély pincéi szomorú tanubizonyosságai, mint a melyek akkorában telve borral, most üresen állanak, mely csapás leginkább a lengyel birodalom felosztásának egyenes következménye.

**Ezüstpróba.** Egy boltban itt helyben egy paraszt asszony 5 forintos bankóval fizetvén, többközt kikapott egy ezüst forintost. Mielőtt ezt zsebre tette volna, keményen a földhöz vágta. Nem tudtuk okát kitalálni, de a paraszt asszony jónak találta ezt tenni, mert van — azt mondja — üveg ezüst-pézn is — s utólagosan ma olvassuk, hogy Székesfehérvárott több csaló az ilyenekkel rászédett nehány földmivest a vásáron.

**Száz nap éhen.** A „Szegedi Napló“-ban a következőket olvassuk: A gyártelepnek egyik istállójába beszorult az árviz által egy hizott disznó. Most, hogy a viz huzódik lefelé, az istálló hozzáférhetővé vált. Midőn benyitnak, ott találják a disznót, csontra bőrre lesóványodva, de még életben A rendkívül szivós állat száz napig élt az istállóban, hol szemét és hulladékon kívül, csak a saját szírián táplálkozhatott. — Az állat már ismét eszik és életben marad.

**Az eperjesi ev. ker. tanítóképző** kebelében fennálló „Pálffy-kör“ f. hó 22-én rendezte ezévi zárünnepélyét, melynek érdekes s változatos műsorozata igen szépen sikerült.

**Beiktatás.** F. hó 54-én lön s Soóvárt főt. Sikorszky András szentszéki ülnök s ottani plébános ünnepélyesen beiktatva.

**A föld és népei** cím alatt dr. Toldy Lászlónak egy felette érdekes földleirási és népismertető munkája jelenik meg fűzetekben Mehner V. buda-

## TÁRCA.

### UTÓHANGOK.

#### I.

**A harmadik négyes.**  
Váltszalagok pirosanak,  
Futkosnak a rendezők,  
Rajzanak a gavallérok,  
Mosolygonak deli nők.

És a zene oly kihívó,  
Oly szeszélyes — oly bohó —  
S az a sok szép karcsu termet  
Mind oly elvmegingató!...

Rajta urak! sorba párok! —  
Hangzik a vezér szava —  
— Szabad kérem, bájos nagysád?  
Kezdődik a francia! —

Egy igenlő fejbillentés,  
Aztán sorba áll a pár —  
Míg a szomszédos teremben  
Vigan csörren a pohár.

— Igyunk egyet, aztán táncra,  
Rajta urak, éljen ő! —  
Ily lány nincs több a világon,  
Szép és szende — a mi fő. —

S a szerelmes iszik egyet  
S nagysietve még egyet, —  
De a táncteremben látja,  
Hogy — már későn érkezett...

Hja — a zene oly kihívó —  
Oly szeszélyes — oly bohó —  
S az a sok bók és keringés  
Mind oly — elvmegingató...

Urak! hölgyek! — ez a jelszó —  
Helyet cserél mindenik! —  
Lejtve teszik s mosolyogva,  
Hisz a csere jól esik...

A sok szép szem ugy sugárzik  
S mindez ah oly bájoló!  
Nevetgélés mindenfelé...  
Szóval nagy az animó. —

S mire véget ér a négyes,  
Futkosnak a rendezők,  
Rajzanak a gavallérok —  
Mosolyognak deli nők....

És a szomszédos teremben  
Ismét csörren a pohár:  
Ily lány nincs több a világon —  
S hogy ily — hamis, hej be kár!

#### II.

#### Pepi öcsénk.

Pepi öcsénk ni hogy járja  
Ma a csárdást meg a polkát,  
Öreg, ifju csak bámulja  
Jókedvének széles voltát.

Forog jobbra, forog balra,  
Kurjant hetykén és kevélyen,

Biztatva a táncosnőjét,  
Hogy azért mitől se féljen.

S nézik táncát fiatalok,  
Meg a nénik fejszóvalva; —  
Csoda történt! nézzétek már,  
Pepi öcsénk hogy csinálja.

Alkalmasint örül neki,  
Hogy ily fényes a majális, —  
S mondják mások: biz e jókedv  
Nagyon gyanus és fatális. —

S Pepi öcsénk tovább járja,  
Töri magát. — kiált, — tombol, —  
Hej pedig beh szomorú az,  
A mire ő ekközt gondol...

A teremnek tulsó végén  
Almainak ideálja, —  
Egy picinke szép kis leány —  
Szintugy jókedvűn csinálja...

Forog jobbra, forog balra,  
Kecscesel — hetykén és kevélyen,  
Mutatva, hogy pici szive  
Tul van már minden veszélyen...

Pepi öcsénk nézi s járja  
Ugy a csárdást, mint a polkát, —  
Könnyezik... de palástolja  
Szive bubánatos voltát. —

Ahmed.

Eperjes 3 sz.  
s Tivadar, Ep.  
z. Tóth Ilona,  
Eperjes 4 sz.,  
resek István,  
jes 1 sz. Kelt  
méthei furdó-

vizkárosultak  
viseléstülete  
tt meg, mely  
nap, azaz f. é.  
nisteriumhoz

ívészünk ma  
vább holnap,  
rtben tilinkó-

n összeálltva  
ában.

nevezetesebb  
be művésze-  
gversenyeit a  
ánya közön-

n lapok szét-  
ang. felsőbb  
koláké mult

6 héten Mo-  
apásás alkál-  
ep bögrében,  
arab (Bátory)  
nyire 1624-  
in előforduló  
még sehol

y a Magyar-  
en élénk le-  
Mogyoróska  
berjes városa  
anubizonyosá-  
borral, most  
b a lengyel  
retkezménye.

nelyben egy  
etvén, többi-  
tt ezt zsebre  
y. Nem tud-  
y jónak ta-  
dja — üveg  
assuk, hogy  
ekkel rásze-

apló"-ban a  
k egyik istá-  
nizott disznó.  
istáló hozzá-  
álják a disz-  
még életben  
lt az istáló-  
csak a saját  
már ismét

5 kebelében  
dezte ezévi  
zatos műso-

dvárt főt. Si-  
ani plébános

ldy László-  
épismertető  
er V. buda-

en,

en,

en,

en,

en,

en,

en,

en,

en,

en,

desti könyvkiadónál, ki Petöfi költeményeinek, Ribáry világtörténetének s több elterjedt műnek illustrált kiadása által hazai közönségünk előtt gyorsan ismeretessé lön.

A föld és népei című munka az előbbiekhöz hasonló diszes kiállítás s képekkel ellátott mintegy 40—50 füzetben fog megjelenni.

Megjegyezzük még, hogy Méhner budapesti könyvkiadónak egy ügynöke időzik városunkban ki a munkára megrendeléseket gyűjt.

**Öreg testben fiatal sziv.** E napokban egy 75 éves asszony tartotta kézfogóját Nagyváradon egy 50 éves férjével. Hogy mi ok vezette a tüzesvérű öreg nőt emez — életében már ötödik — házasságra, arról beszéljenek a sziv rejtelmek. Elég az hozzá, hogy az eset megesett. A koros menyasszony kézfogóján, mint a „Nagyvárad“ írja, az unokák minden családbeli gyermekek nagy száma vett részt. Mert bár öt izben férjhez ment asszonyt soha nem áldá meg az ég magzatokkal, volt elég a megfelelő férjnek, miután mindannyiszor özvegy emberrel lépett ő keme házasságra.

## Eperjes, den 27. Juni.

Zufälligerweise sind wir in den Besitz einer alten, hochinteressanten Rundmachung gelangt, aus welcher wir ersehen, daß sich in unserer Stadt in Folge des Gemeinfinnes der damaligen, für das allgemeine Wohl beiseelten Bürger und Einwohner bereits im Jahre 1847, also zu einer Zeit eine freiwillige Feuerwehr gebildet hat, als die Idee dieser segensreichen Institution in unserem Vaterlande noch gar nicht, und wohl auch im Auslande nur sporadisch aufkeimte.

Wie aus der erwähnten Rundmachung ersichtlich ist, erkannte man schon damals die Nothwendigkeit eines militärisch organisirten Rettungsförpers und sind die Grundzüge der Organisation desselben in der fraglichen Proclamation entwickelt.

Bejämend muß es für alle Diejenigen sein, die sich der guten Sache aus kleinlichen Gründen und Bequemlichkeitsrückichten entziehen, wenn sie sehen, daß die Vorfahren einst fünf Feuer-Compagnien bildeten und wie hieraus zu schließen ist, sich massenhaft der Sache des Gemeinwohles beigelassen.

Wir ehren das Andenken derselben, indem wir die erwähnte Proclamation an dieser Stelle mit dem Aufrufe vollinhaltlich folgen lassen, daß das nachahmungswürdige Beispiel der Vorfahren von allen unseren Mitbürgern, denen die erforderliche Kraft nicht abgeht, beherzigt werden möge.

Die Proclamation lautet folgendermaßen:  
„Es wird den gesammten P. T. Eperieser Einwohnern und Jedem insbesondere kund und zu wissen gegeben, daß in Rücksicht so vieler und öfterer Brandunglücke sich hierorts zum allgemeinen Wohl von den P. T. Bürgern und Insassen eine Feuerlösch- und Rettungsanstalt, freiwillig, unter dem Schutze der Stadtbehörde gebildet hat.

Demzufolge wurden die bisherigen Maßregeln dieser Art neu organisirt; werden nach Möglichkeit nach und nach eingeführt und sowohl des allgemeinen Einverständnisses wegen, als der vertrauensvollen Darnachung hiemit veröffentlicht und empfohlen.

1. Zu diesem Behufe wurde die Stadt sammt ihren Vorstädten in 5 Lösch-Bezirke zweckmäßig eingetheilt, und in jedem derselben eine Feuer-Compagnie gebildet. Dieselbe besteht aus 2. Commissär, 3 Adjuncten und vielfach mit Lösch- und Rettungs-Requisiten versehenen aller Art Gewerbern, die, der leicht fahlichen Ordnung wegen, durch Farben und Abzeichen unterschieden, und außer dem noch von 2. Ober Commissär angeführt werden.

2. Um Störungen im Gedränge, und leicht mögliche Unglücksfälle zu verhüten, werden sich nur Diejenigen auf der Brandstätte vorfinden dürfen, die zu dieser Anstalt gehören, oder sich derselben unter dem Directions-Commando freiwillig anschließen, und Diejenigen die dabei theilhaftig werden.

3. Die dem Feuerunglück Verfallenen, und deren bedrohte Nachbarn wollen vertrauensvoll alle ihre Räume und Behälter bei Feuergefährde der Anstalt öffnen, um hiedurch die Rettung ihrer Habseligkeiten um so leichter möglich zu machen.

Zu diesem Endzweck sind bei jeder Compagnie auch 7, insgesammt also 35 sogenannte Schutzmänner, die sich zur strengsten Pflicht gemacht haben, alles gefährdete Trag- und Fühbare — falls selbes geschlossen wäre, durch Gewalt frei zu machen — und zur Sicherheit, dem hiezu in einem aufgestellten Carré, beordneten Adjuncten, — lebendige Wesen aber in einen anderwärts möglichen Schutz, zu bringen.

Der größeren Kenntlichkeit wegen, werden diese auswählten 35 Schutzmänner, nebst dem Unterschied ihrer Bezirksfarben und Stadtwappen auch das fortlaufende Numero auf ihren abichtlich auffallend größeren Brust-Abzeichen haben, damit sich der etwa befohrte Eigenthümer nach Belieben das Numero des Übernehmers, seines besonders werthvolleren Gutes wohl merken könne, wozu ihm, im letzteren Falle, derselbe überdies jedesmal seine Nummer zurufen verpflichtet ist.

4. Die dem Feuer Verfallenen und der bedrohte Nachbarn wollen der Anstalt ihre Gemächer (deren Schlüssel immer sorgfältig bereit gehalten werden sollen) und ihre Zugänge vertrauensvoll vorweisen, und öffnen; — die etwa flüsteren beleuchten; — die vorhandenen Löschmittel als da sind: Wasser, Lauge, flüssiger Kalk, Farbröthchen, Pflügen u. dgl. im Nothfall auch Röhren, Decken, Matten zc. aufweisen, und die Schutzmänner auf lebendige Wesen, auf Effecten,

als auch auf alle bei ihnen vorfindigen Brenn-Materialien nämlich: Unschlitt, Schmeer, Kolimaz, Pulver zc. sogleich aufmerksam machen.

5. Die der Feuersbrunst am nächsten gelegenen Häuser sollen, wenigstens jedes Fenster mit einer Kerze, so wie der Zutritt zu Wasserbehältern, durch ihre Eigenthümer bei Finsterniß beleuchtet werden.

6. Die während solcher Feuersbrunst durch einen Windsturm besonders bedrohten Gebäude sollen durch ihre Eigenthümer mit Wasser auf den Dächern versehen werden.

7. So wie auch sämtliche P. T. Einwohner gebeten werden auf ihren Wagen während der Feuersbrunst der Brandstätte Wasser zuführen zu lassen, oder zu den städtischen Fähr-Wagen ihre Pferde geben zu wollen.

8. Für die Folge werden nun folgende Feuer-Signalements und Alarm's eingeführt: auf dem Thurm das oft wiederholte Gertönen der Uhrglocke, das Zurufen des entbrannten Ortes durch das Sprachrohr (Tuba) durch's Schnarren der Nachtwächter, durch's Trommelwirbeln.

9. Den allgemeinen Schutz für Jedem und für Alles, wird das durch den Hru Stadthauptmann eingeforderte k. k. Militair, so wie auch die Stadt-Polizei und Haiduten sichern, welche Letztere auch Lösch-Requisite an freiwillige außerordentliche Ketter austheilen werden.

Es wird noch hiemit zur Warnung angezeigt, daß falls nicht alle Lösch-Requisite wieder zurückgegeben werden, der Stadt-Lambour zu deren Rückgabe durch's publiciren aufforderu wird; diejenigen Fehlenden alsdann, welche binnen 2 Tagen nachher zum Hru Stadthauptmann nicht abgegeben werden, werden als entwendet betrachtet, und der dabei Verschuldete einer Polizei-Strafe unterworfen.

Aus der am 7. July 1747 zu Eperies abgehaltenen Rathesitzung herausgegeben durch Emil Balzám, V. Notär.

## Correspondenzen.

Zeben, den 26. Juni 1879.  
Geehrter Herr Redacteur! Meinem Versprechen Folge leistend muß ich auch von den übrigen Vorstellungen der gastirenden Kaschauer Künstler etwas sagen.

Ciptai Laura ist noch der zweiten Vorstellung ernstlich erkrankt. Dieser bedauernswerthe Indizens wirtke um so mehr depressirend auf die Darsteller, da ohne ihr Mitwirken die angekündigten 2 Operetten nicht gegeben werden konnten. Im „Kisasszony feleségem“ behalt man sich zwar mit Frau Meháros, die ihrer unerwartet zugeheilten Rolle musterhaft entsprechen hat und dafür mit vielem Applaus belohnt wurde — im Allgemeinen aber können wir den künstlerischen Erfolg der letzten Abende nicht mit dem der früheren Vorstellungen vergleichen. Das genannte Stück ist nämlich ein zotenreicher Unsinn, der mit einer einschmeichelnden Musik dem Publikum mundgerecht gemacht werden will. Das Budapester Volkstheater entledigte sich seiner bald, für provinzielle Bühnen, besonders für Gastspiele ist er seiner laien Moralansichten und länderlichen Gassenhauer wegen — gar nicht geeignet. Diese Operette gehört auch zu jenen Geschmacks-Verirrungen, die der Lächerlichkeit in der künstlerischen Produktion gleichsam einen Freibrief ausstellt. „Schneider Fips“ die folgende Vorstellung, ist schon auch bei uns eine abgehandelte Posse und wenn Lászi dennoch mit Acclamationen überhäuft wurde, ist es seiner Geschicklichkeit zuzuschreiben, die einer gutbekannten Figur noch manche interessante Züge abzugewinnen wußte. Der Vorstellung-Cyclus endete mit einem Concert. — Ueber Theilnahmlosigkeit kann sich das nach Ungvar abgereiste Consortium nicht beklagen, da die Einnahme — nach den eigenen Worten Lászi's — über Erwarten ausfiel. Das einfachste, jedoch das beste Lob für unser Publikum!

Wenn dieser Brief veröffentlicht wird, ist bereits der heiß ersehnte Tag der Schuljugend, gewöhnlich nur Tedeum laudamus genannt, angebrochen. An diesem Tage verdrängt die „Schul-Frage“ alle Themat des Tages-Gespräch. Es wird nach Herzen geschimpft oder gelobt, je nachdem die Testimonien der Lieblinge den Anforderungen und Hoffnungen der Aelter entsprechen oder nicht. Vielleicht wird es mir demnach auch erlaubt sein die nennenswerthesten Daten aus unseren Schulen Ihnen mitzutheilen, um den bekannten Prinzip treu zu bleiben: Feuilletonisten und Correspondenten haben sich an die Tagesereignisse zu halten.

Die öffentlichen Schulen besuchten 420 Schüler. Privatschulen 40. Mit Vorzug haben 81 die Prüfung bestanden; mit Erfolg 212; zurückgewiesen wurden 208. Die besten 25 Schüler wurden mit hübschen Prämien bedacht. Einen erfreulichen Aufschwung hat das hiesige Gymnasium genommen, wenn wir die früheren Jahre zum Vergleich nehmen. Die Zahl der Schüler ist im Wachsen, die Lehrmittel vermehren sich. Nach dem Ausweise des hübsch ausgestatteten Programms sind nach den neuesten geogr. Forschungen entworfene Karten, eine geologische Sammlung, 150 Jugendschriften und werthvolle Bücher für die Professoren-Bibliothek angeschafft. Das diesjährige Programm enthält auch einen wissenschaftlichen Artikel aus der Feder des Prof. Géza Constant Gzirbus über die „Umänderung der Nationen“. Dasselbe Thema hat der Verfasser in größerer Ausarbeitung in der geogr. Gesellschaft zu Budapest vorgelesen und ist im Juni-Hefte der geogr. Mittheilungen bereits abgedruckt (1879). Der Programm-Artikel ist demnach nur ein kurzer Auszug einer umfangreicheren anthropologischen Arbeit.

Kurzum, unsere Schulen folgen auch dem Mahnrufe der Zeit: Vorwärts! Ein beträchtlicher Antheil an

diesen Culturfolge gebührt Herrn Direktor S. Zimka, der die öffentlichen Schulen mit Hingebung und viel Umsicht leitet. In unseren Tagen, wo die Prüderie gar nicht selten, die geräuschlose uneigennütige Arbeit um so seltener wird; wo der hochtrabende Eigendünkel sich auf Kosten Anderer in die Öffentlichkeit drängt und das geringste Verdienst mit phrasenvollen Selbstlob der Welt ausspannt; in den Tagen der Reclame, des düsteren Scheines und der inneren Leere, welches Uebel schon auch den Dramatikern viel zu thun giebt (Nosen: Größjenwahn, Gondinet: Les Tapageurs oder die Geräuschvollen Augier v. Cffrontés) — thut es wohl einen uneigennütigen seit 35 Jahren auf den Culturfelde emsigen Arbeiter den herzlichsten Dank und die ach-tungsvolle Anerkennung öffentlich auszusprechen.

Ad multos annos. . . ! G+ a.

## Tagesneuigkeiten.

**Der Sárojer wohltth. Frauenverein** hielt am 26. eine Generalversammlung ab, über deren Verlauf wir an anderer Stelle ausführlich referiren und wollen wir nur bemerken, daß die Versammlung eine zahlreiche war, was ein neuer Beweis des Wohlthätigkeitsfinnes unserer Frauenwelt ist.

**Der fliegende Drache** nächst Soóvár. Am 25. d. M. erhob sich ein orkanähnlicher Sturm, welcher in der Nähe der Soóvár Mühle große Verheerungen anrichtete.

Ein ungeheurer Windstoß erfaßte nämlich einen Theil der an dem von der Szekesöbrücke gegen Soóvár führenden Wege befindlichen schönen und großen Weidenbäume, entwurzelte einige derselben, während er andere förmlich zerplitterte. Ungefähr der fünfte Theil der Allee bietet ein trauriges Bild. Lautlos klagend weisen die noch stehenden Bäume klaffende Wunden auf, während die niedergerissenen Stämme und Aeste reihenweise nächst der Chaussée am Boden liegen. In der unmittelbaren Nähe der Mühle hat der Orkan einen mächtigen Kirchbaum enturzelt, während er einen Theil der Bedachung der Mühle wegriß und weit davon schleuderte.

Ein in der Nähe wohnendes Weib erklärte, es sei kein Sturm, sondern der fliegende Drache gewesen, welcher diesen Schaden verurachtete.

Merkwürdig ist, daß sich der Sturm bloß auf den erwähnten Raum beschränkte und ganz in der unmittelbaren Nähe befindlichen Objekte völlig unberührt ließ.

**Auf der Durchreise.** Der Sohn des mächtigen deutschen Reichsanzlers, Fürsten Bismarck, Graf Herbert Bismarck, langte — auf der Durchreise begriffen — mit dem Abendzuge hier an und besichtigte die Stadt.

**Josef Weiß,** der uns bereits rühmlich bekannte junge Pianist und Künstler sowohl in Bezug auf die technische Ausbildung als Auffassung ungeachtet seiner 14 Altersjahre, wird unsere Stadt Anfang künftigen Monats besuchen. Für die hiesige musiklebende Gesellschaft wäre es gewiß sehr erwünscht, wenn Herr Weiß sich bei dieser Gelegenheit in einem Concert auch öffentlich hören ließe. P. J.

**Die nordungarische Hypothek- und Industrie-bank** wird am 29. Juli eine Generalversammlung abhalten, bei welcher Gelegenheit die Auflösung und Liquidation der Gesellschaft den vorzüglichsten Beratungsgegenstand bilden wird.

**Brücken-Zielung.** Da die Reparatur der Zboröer Brücke Nr. 232 angeordnet worden ist, so wurde bezüglich der Unternehmung vom hiesigen kön. Bauamte der Concurs ausgeschrieben. Die Offerte sind bis zum 14. Juli d. S. beim genannten Amte einzureichen. Näheres im Inseratentheil.

**Das Postamt des Bartfelder Bades** begann am 21. d. seine Thätigkeit und wird bis zum 15. September functioniren, binnen welcher Zeit es durch tägliche Carriolposten mit dem Postamte der Stade Budapest in Verbindung steht.

**Die Legende von Szegedin.** Moriz Jókai theilt unter seinen Szegediner Skizzen im „Hon“ folgende Legende mit, die er in Szegedin erzählen hörte:

Vor hundert Jahren brannte Szegedin total nieder. Szegedin war auch damals eine stolze schöne ungarische Stadt. Die Bewohner saßen weinen auf den rauchenden Trümmern ihrer Häuser und fragten sich in bangem Kummer: ob wohl Szegedin noch einst so schön und groß sein werde, wie es gewesen? Damals entstand eine Weissagung, welche im Volke sich verbreitete und bis auf den heutigen Tag erhalten blieb. „Wenn die Todten in die Stadt zurückkehren, wird Szegedin wieder so groß und so schön sein wie es war.“ Am Tage der großen Katastrophe erbrach die tosende Sturmfluth die Gräber im Unterstädter Kirchhofe und plötzlich sah die auf die Dämme geflüchtete Bevölkerung, daß die Todten in ihren Gräbern in die verödeten Gassen zurückkehren. Nun glaubt das Volk fest, daß die alte Weissagung sich ihrer Erfüllung naht. Auch ich glaube es, fügt Jókai hinzu; Gott möge uns dazu helfen!

**Im Unterrichtsministerium** werden die Arbeiten betreffs Vorbereitung und Sicherung der Durchführung des auf den Unterricht der ungarischen Sprache in den Volksschulen bezüglichen Gesetzes mit großem Eifer betrieben. Das Ministerium entfaltet — wie „Vesti Napló“ erfährt — seine Thätigkeit in zweifacher Richtung. Vor Allem ist es bemüht, jene Einwendung der Konfessionen fremder Zunge gegenstandslos zu machen, wonach kein entsprechendes und zweckmäßiges Lehrbuch vorhanden sei, welches zum Unterricht der ungarischen Sprache in der Volksschule benützt werden könnte.

Vom Blisstrahl getroffen. In der Gemeinde Adámtölde wurden im Laufe der vorigen Woche 58 Schaafe, welche vor dem Gewitter unter einen Baum flüchteten, vom Blitze erschlagen.

Im Töchterinstitute des Hrl. Louise Lachapelle findet die Jahresprüfung am 1. Juli um 10 Uhr Vormittags statt.

## Plaudereien.

Das Herz springt ihnen im Leibe, sie freuen sich, vom Zwange erlöst zu sein; stolz blasen sie den sonst strengstens verbotenen Zigarrenduft in die Lüste, die hoffnungsreichen Söhne der Mufen; sie jauchzen auf und lassen aus voller Brust den Jubelruf ertönen:

Vacationes habemus!

So haben wir es einst auch gethan, in jenen schönen Tagen, welche dahingeflossen sind, um nimmer wiederzukehren. Auch wir haben uns gefreut, wenn wir nach vollendetem Schuljahre ein Zeugniß aufweisen konnten, aus welchem zu ersehen war, daß wir es nicht so gemacht, wie jener Friedrich, von dem es heißt:

Wenn Friedrich in der Schule saß,  
So spielte, gähnte er und aß.

Angenehm erinnern wir uns jener Zeiten und manchmal wandelt es uns noch unwillkürlich an, als hätten wir jene hochklassischen Gedichte herbedklamirt, welche in jenen Tagen für uns von so hervorragender Bedeutung gewesen:

Az e, l, ur, us, ar, m, men  
Nevű szót vedd semlegesén,  
Aequor, ador, marmor, cor,  
Semlegesek mindenkor.

Nun diese Zeiten sind vorüber und können wir damit im Grunde genommen recht zufrieden sein, namentlich wenn wir bedenken, daß wir sonst von Neuem beginnen müßten, was endlich doch nicht gar so sehr angenehm wäre.

Vakanzien haben wir nun zwar keine; was sollten wir aber auch mit solchen anfangen! Die Bäder sind wohl zum Theile bevölkert, doch bieten dieselben in Folge der äußerst launenhaften Bitterung sehr wenig Erholung und Unterhaltung.

Tag für Tag ziehen graue Wolken über den Horizont, umschleiern das liebliche Blau des Himmels, der Regen ergießt sich in wahrhaftigen Strömen und umdüstert sowohl die Landschaft als die Gemüther.

Unter solchen Umständen haben sich bei uns Belagerungszustände entwickelt, welche seit einiger Zeit an der Tagesordnung sind.

Im mechanischen Theater ward die unglückliche Festung Straßburg so lange belagert, daß dieselbe endlich aufgehoben wurde und man sich sofort an die nächsten Punkte von strategischer Wichtigkeit, als wie: Jerusalem und Quercetaro machen konnte.

Allabendlich werden die fürchterlichen Bombardements und Megeleien, die bei diesen Gelegenheiten stattzufinden pflegen, von einer französisch uniformirten Musikbande durch Paukenschlägen und Volkstänze, welche an längstvergangene, bessere Zeiten erinnern, verkündet und strömt unser Publikum in Schaaren in die am Hauptplatze aufgestellte Schaubude, zum Beweise seiner Vorliebe für schöne Künste, Tragik, Musik, Mechanik und Nebelbilder.

Zum Unglück des Theater-Consortiums, welches leghin in unserer Mitte verweilt, waren die Mitglieder desselben weder mechanisch konstruirt, noch aber Nebelbilder.

Wäre dies der Fall gewesen, so hätten sie weder zu spielen noch zu essen gebraucht — was schon an und für sich ein Vortheil ist — und trotzdem brillante Geschäfte gemacht.

Während solcherweise Straßburg und anderen blühenden Städten inmitten des tiefsten europäischen Friedens allabendlich das Malheur wiederkehrt, bombardirt zu werden, wird andererseits an regenfreien Abenden wohl auch der Eperieser Corso — die zum Bahnhofs führende reizende Allee — belagert; nicht etwa von rücksichtslosen Merikauern, oder Kriegern Wolffe's, — wie dies im „Theater“ der Fall ist — sondern von der lieblichen Schaar der Göttin Cythere, welche über schönere, aber auch gefährlichere Waffen verfügt, als jene, — über feurige und sanfte, dunkle oder lichte, schwarze oder blaue Augen, verführerische Locken u. s. w. — lauter Dinge, welche bekanntlich bei weitem mehr Unheil angeht, als seiner Zeit die Kanonen des Mont-Valerien.

Es ist dies unsere schöne Damenwelt, welche

hier promenirt, gemüthlich plaudert, kichert und sich an der frischen wolthuernden Abendluft und am Klimmern der blaffen Sternelein ergötzt, welche letzteren so traurig scheinen, weil ihnen die abtheulichen, neidischen Wolken die herrliche Aussicht so oft kathegorisch verweigern und entziehen.

Sie und da sitzen auf den Bänken einzelne Zuschauer, die sich ausnehmen, wie der „Österreichische Beobachter“ oder die „Deutsche Rundschau“ in der Tagesliteratur.

Natürlich ist an solchen Promenade-Abenden in der Allee auch unsere goldene Jugend vertreten, die bisweilen ebenfalls Belagerungen vornimmt, demzufolge sich nicht selten passende Gelegenheiten darbieten, das Richtige des folgenden Spruches erkennen zu lernen:

Kuften, Liebe, Feuer, Sorgen  
Halten sich nicht lang verborgen.

Ahmed.

## Szerkesztői üzenetek.

G+a. A furdői leveleket közönettel veendjük s kellemes szünnapokat kívánunk.

### Fruchtpreise vom 27. Juni 1879.

Waren	per 100 Kilogr.	fl.	kr.
Woggen	100	5.75	6.—
Weizen	100	8.—	8.25
Gerste	100	4.75	5.25
Hafer	100	4.50	5.—
Mais	100	6.—	—
Erbsen	100	6.—	8.25
Linolen	100	6.—	9.—
Erbsen	100	6.50	7.50
Erdäpfel	100	—	—

Felelős szerkesztő: *Kyss Géza.*

Kiadó-tulajdonos: *Az Eperjesi Bankegylet.*

## Gutspachtung.

Angrenzend an Eperies, ist der adelige Gutbesitz in **Gr.-Sáros und Pusztalázi**, bestehend aus

25 <sup>77</sup>/<sub>1000</sub> Joch Intravillan,  
498 <sup>673</sup>/<sub>1000</sub> Joch Acker,  
154 Joch Wiesen,

639 Joch Waldweide (abzüglich der verletzten Holzschläge) sammt Wohn- und Wirthschaftsgebäuden, theilweise vom 1. November 1879, theilweise vom 1. April 1880 zu verpachten.

Die Bedingungen sind mündlich zu erfragen beim endesgefertigten Eigenthümer des Pachtobjektes.

Eperies, am 11. Juni 1879.

**Eperieser Bankverein.**

## Die Gassenwohnung

im ersten Stock in dem auf der Hauptgasse befindlichen Hause Nr. 7 ist zu vermieten. So auch die für 4 Pferde eingerichtete Stallung unterhalb der Promenade, sammt Wagenremise. Näheres zu erfragen in der Apotheke zur heiligen Dreifaltigkeit. 92 3

Das in der obern Vorstadt, **Bartfelder-Straße**, sub Nr. 282 gelegene Haus sammt Garten, ist aus freier Hand zu verkaufen. Nähere Auskunft ertheilt aus Gefälligkeit.

**Ludwig Haitzsch.**

## Epilepsie

(Fallsucht) heilt brieflich **Dr. Kiltzsch, Dresden** (Neustadt). Grösste Erfahrung, da bereits über 11,000 Fälle behandelt. 53 8-15

## Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési ministerium az 1879. évi júniushó 17-én kelt 8885. számú rendeletével a budapest-kassa-dukla államut 45 <sup>7-8</sup>/<sub>8</sub> szakaszán lévő 232. számú zborói hidnál eszközendő padlózatnak helyreállítását 241 frt 74 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlitett munkákat fogamatosságának biztosítása céljából az 1879. évi júliushó 14-ik napjának d. e. 10 órakor a sárosmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségeben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkákat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előirt 10%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz anynyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Eperjesen 1879. évi júniushó 20-án.

**Forgács József,**  
kir. főmérnök.

## Árlejtési hirdetés.

Sárosmegyében fekvő, a magyar tanulm. alaphoz tartozó Kajatha községben lévő urad. szeszgyár-épület helyrehozatása a nagym. vallás és közokt. m. kir. ministerium f. é. 13315. sz. magas rendeletével engedélyeztett, a helyrehozatási költségek 986 frt 70 krral előirányoztattak, és pedig:

Kőműves és napszám munka . . . 631 frt 24 kr.  
Ácsmunka . . . . . 286 „ 36 „  
Asztalos és egyéb munka . . . . . 69 „ 10 „

Felhivatnak vállalkozni szándékozók, miszerint Abaujmegye Alsó-Mislye községben fekvő, alólirt kir. közalapítványi fötisztségnél, hol a részletes építkezési terv és feltételek egybekötött szóbeli nyilvános árlejtésen déli 12 óráig, az alább kitett bánatpénzzel avagy 50 kros bélyeggel és a fentérintett összeg, mint kikialtási ár 10%-ét tevő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat benyújtani sziveskedjenek, minthogy utóajánlatok figyelembe nem vétetnek; vállalkozóul csak oly jelentkezők fogadtatnak el, kik szakképzett-ségüket hiteles okmányokkal beigazolják.

Mislye, 1879. júniushó 14-én.

97 1-3 **M. kir. közalapítványi fötisztség.**

## Lizitációs Kundmachung.

Am 3. Juli l. J. werden im Pfand. leih-Geschäfte alle Pfänder, die bis zum 1. Mai unverzinst sind, licitando verkauft. Bis dahin können diese prolongirt oder gelöst werden.

**B. Friedman,**

Pfandleih-Geschäft, Hauptgasse Nr. 16.

Alle Art Pfänder werden wie bis nun belehnt.

Az éjszakmagyarországi jelzalog- és iparüzletbank 1879. évi júliushó 29-én d. u. 3 órakor a városi tanácsteremben tartandja rendkívüli közgyűlését, melyre a t. c. részvényesek tisztelettel meghivatnak.

## Tanácskozmány tárgyai.

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentései.

2. A számadások megvizsgálása és a félévi mérleg megállapítása.

3. A társaság feloszlása és a felszámoló kirendelése.

Eperjes, 1879 évi júniushó 25-én.

**Az igazgatóság.**

## Michael Bedwensky Tapezierer,

empfehlte sich zur Anfertigung von Möbeln jeder Art, und garantirt schnelle und reelle Bedienung bei den billigsten Preisen. — Geschäftslokale im Kardosch'schen Hause, Haupt-gasse nächst dem schwarzen Adler, Hofwohnung. 100

## Eichene massive Parquetten u. Bandleisten

zirca 40 □ Klafter, schon vor 3 Jahren verfertigt, sind billig zu verkaufen in Eperies bei **J. Zapalowics,** Graben-Gasse Nr. 49. 101 1-2

## Bérbe adandó!

Az eperjesi Széchenyi kör jelenlegi helyiségei — fútca 27-ik számú Molnár-Stock-féle ház első emeletén — a folyó 1879-ik év november havának elsejétől bérbe vehetők. — Ezen lakosztály áll: három tágas utcára nyíló s két kisebb udvari szobából; háló kamra, konyha, élés kamra fatartó s pince helyiségből. A bérleti feltételek iránt értekezhetni a „Széchenyi kör“ háznagyával a Magyar utcán Muska-féle 150-ik számú házban. 91 2-\*

## UMBATH & COMP. in PRAG,

52 12-20 **Fabrikanten landwirthschaftlicher Maschinen,**

empfehlen ihre durch streng solide Ausführung, leichten Gang, große Leistungsfähigkeit und Reindruck best bekannten Specialitäten in:

## Hand- und Göpel-Dresch-Maschinen

von 1 bis 8 Pferde- oder Ochsenkräfte,

sowohl fahrbar wie feststehend. Ferner fabriciren wir verschiedenen Größen best bewährte: Putzmühlen, Säckselschneider, Schrottmühlen u. c.

Illustrierte Preis-Courante in den Landessprachen gratis und franco.